

KAPTÁR

XVI. évf. 2. (105.) szám

A Jász-Nagykun-Szolnok megyei könyvtárak híradója

2007.

háromszáz szó

könyvek házából

Gál Sándor:
háromszáz szó
könyvek házából

Egyedfi Gizella:
Gyermek-
könyvtárosok
tanácskozása

**Szeifertné Balázs
Ildikó:**
Bemutatkozunk:
A Könyvtárosok
kórusa vagyunk

Károly Nóra:
A Versey Ferenc
születésének 250.
évfordulójára
rendezett
emlékünnepről

**Áldott, békés
karácsonyi
ünnepeket és
boldog új évet
kívánunk minden
olvasónknak!**

A Csehországból látogató könyvtáros vendégünk távozása után megnéztem Chotebor városka térképét, majd honlapját. Megletem hamar, itt is, ott is könyvtárak helyét, jelét.

A szöke, szakállas ifjú, aki Kreis Neus-ból (Köln mellől) Tiszafüredre, pár héttel a rendszerváltó választás után, nem restelt több száz kötet könyvet hozni, bizakodva, hogy -- szerencsés esetben -- olvasók kezébe kerülnek, megtalálta a város könyvtárát, s átadta az ifjúsági szervezete gyűjtéséből származó adományt.

Az évek jöttek s mentek, a szöke fiatallembert rövidebb-hosszabb időre hölgyek és urak követték, többen lakóházat vettek, megismerkedtek a szomszédokkal, az utca, a város, az ország lakóival, éttermeinkkel és ételeinkkel, a gyógyvízzel, a folyóval, a nyár tűzével. A könyvtár a gyors kapcsolattartás szándékával és lehetőségével keresték először, a számítógépek pedig szolgálták őket akár üzleti ügyek intézésében is. Talán eljön az idő, hogy szóba kerülnek magyar nyelvű olvasmányok, hiszen nyelvünket egyre többen beszélik, becsülik.

A középkorú német úr, aki a minap járt nálunk, ismerős volt a kölcsönzőpulttól, vagy valamelyik helyi lapból, helyi tv-műsorból. Könyveket hozott, krimiket, bestsellereket, klasszikusokat. Vegyesen francia, angol, orosz írókat németül, „papírfedelű százoldalosokat”, egydelutánra valókat. Tudja jól, hogy a nyelvtanulás haladó szakaszában, a gyakorlásban az egyszerű, rövid mondatokkal operáló, a nyelvi leleményeket kerülő olvasmányok csodát tehetnek. Annak számára persze, aki él velük. Az úr, aki nálunk járt, nem második, nem harmadik vendégünk, megköszönte, hogy ajándékait elfogadjuk, megköszöntük, hogy segíti a tiszafüredi nyelvet oktatókat és a nyelvet tanulókat. A pénzbeli érték, amit ezek a könyvek jelentenek, bizonyára kiszámolható, kiszámítható. Számunkra most fontosabb, hogy jelzi az adományozó jó szándékát a szomszédok, az utca lakói, a fürediek, a betűismerők iránt. A könyvtár munkásaként túl a szavakon, megtehetem, hogy ezek a jelek felismerhetők legyenek, a kötetek jól szolgáljanak. Ha az „idegen nyelvű nyelvű” könyvek polcához téved, vagy katalógusunkban kutakodik valaki látogatásakor, megtalálja a több mint 800 kötetet, és megtalálja bárki otthonából is, határainkon túlról is: a <http://www.tfvk.koznet.hu> internetes címről, a „katalógus”-ban, a bal oldali keresőmezőt „nyelv”-re nyitva, majd a kereső ablakba „német” szó beírásával a „keresés” parancs után.

Napi utam átvezet a téren. Meg-megállok a vásáracsarnok előtt, az idegenforgalmi térképnél. Töprengek néha. Ha nem tudnám, hogy jószándékú emberek, ha keresik, a könyvtárat megtalálják, nehezebb lenne a szívem.

Gál Sándor

Gyermekkönyvtárosok Tanácskozása

A Magyar Könyvtárosok Egyesülete Gyermekkönyvtáros Szekciójának Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Műhelye 2004-ben alakult. A szakmai szervezet közel 15 megyei, városi, községi, könyvtár (Jászág, Szolnok, Törökszentmiklós, Kunhegyes, Kunmadaras, Mezőtúr, Berekfürdő, Kenderes, Túrkeve stb.) tevékenységét koordinálja. A gyermekrészlegek munkatársai havi-kéthavi rendszerességgel találkoznak, mindig más-más település intézményében. A tapasztalatcseréken a szakma aktuális kérdéseivel kapcsolatos előadások meghallgatására, közös pályázatok kiírásának megbeszélésére, programok összehangolására, bemutató foglalkozások megtartására kerül sor, valamint - a nap zárásaként - városismertető sétára, a helyi nevezetességek megtekintésére.

A jászberényi Városi Könyvtár és Információs Központ november 21-én második alkalommal töltötte be a házigazda szerepét a szakmai nap megrendezésével. Tartalmas, gazdag program keretében közel harminc résztvevő tanácskozott a gyermekkönyvtári munka időszerű feladatairól, az általános iskolák nevelőivel történő együttműködés lehetőségeiről a közös cél, az olvasóvá nevelés elősegítése érdekében, illetve annak taktikai kérdéseiről.

A konferencia meghívott előadója a Békés Megyei Könyvtárból érkezett Koszecz Sándor volt. A neves mesekutató, pedagógus, közművelődési szakember a népmesék üzenetét tolmácsolta a hallgatóságának. Konkrét népköltészeti alkotások (Bruncik király, Hajnalcskillag című mesék) sajátos nézőpontú és világnézeti elemzése során világított rá, hogy a több évtizedes, évszázados népi fantázia teremtette írások a ma emberéhez, gyermekeihez is szólnak, minden korosztály számára hordoznak elgondolkodtató mondanivalót. A mesék örök időszerűségét hivatottak igazolni azok a terapeuták is, akik - felismerve ezen alkotások fantasztikus képi, illetve verbális kincsestárát – felhasználják ezeket gyógyító munkájuk során, hiszen minden problémára, élethelyzetre kínálnak megoldásokat, alapigazságokat mondanak ki, csak tudni kell „olvasni a sorok között”.

A tanácskozás délutáni nyitányaként Szabó Jánosné, a könyvtár igazgatója tájékoztatta a kollégákat egy pályázatról. A Nemzeti Kulturális Alapprogram Könyvtári Kollégiuma a mássággal élő emberek „elfogadását”, társadalmi beilleszkedését megkönnyítő tevékenységek megtartásának finanszírozására kínált lehetőséget. A jászberényi

intézmény egy öt rendezvényből álló tervezet kidolgozásával sikeresen pályázott a fogyatékos gyermekek és fiatalok könyvtári integrációját, elősegítő projekt megvalósítására. A munka finiséhez közeledik, az utolsó esemény decemberi lebonyolítását követően egy minden szempontból jól megkomponált, pedagógiai, szocializációs értékeket, eredményeket felmutató programsorozat végére kerülhet pont.

A szakmai nap zárásaként Bakos Ilona gyermekkönyvtáros – a projekt egyik kidolgozója és koordinátora – számolt be tapasztalatairól. Előadásában kitért a fogyatékkal élők körének pszichológiai, analitikus determinálására, ismertette a konkrét foglalkozási terveket, a metódusokat, a megvalósítás olykor nehéz, de örömteli fázisait. Bemutatta a célcsoport tagjait (a Belvárosi Általános Iskola Eltérő Tagozatának tanulói), akik a könyvtár programjának köszönhetően belépőt nyertek a kulturálódás számukra is elérhető és érthető szegmense, a könyvek világába, és egy apró lépéssel remélhetőleg közelebb kerültek az élhetőbb életnek nevezett mindennapi csodához is.

Egyedfi Gizella
a Gyermekkönyvtár vezetője

Bemutatkozunk: a Könyvtárosok Kórusa vagyunk

Túl a harmadik „komoly” fellépésen, muszáj megírni a kórusunk történetét... De legalábbis bemutatkozunk.

Hogy kinek jutott eszébe: kell egy csapat? Ez már a múlt idő homályába vész. Hol volt, hol nem volt, volt egyszer, jó néhány évvel ezelőtt, mikor még többnapos tapasztalatcserékre eljutottunk más könyvtárakat és kollégákat meglátogatni... Történt ekkor, hogy az esti beszélgetés, borozgatás közben elhangzott az első nóta, aztán a második. És jólesett! Mi több, jól hangzott! És végigdaloltuk az estét. Na, ekkor született meg a gondolat: nem kéne veszni hagyni ezt a jó érzést, énekelni itthon is lehet, ha találunk rá alkalmat!

És az alkalom 2003 Mikulásáig váratott magára. Ha jön a Mikulás, a jó gyerekek énekkel köszöntik, némi ajándék reményében. A lelkesedés és az újdonság összehozta az embereket. A kórus akkori létszáma messze felülmúlta a törzstagokét. A sebtiben összeállított műsorban ismert Téalapó-dalok után közismert könnyűzenei számokat adtunk elő gitárkísérettel. De a buli óriási volt! Azóta is emlegetjük Peti-Téalapót, aki mindenkivel eldiskurált, és a két krampusszal még meglepetésdalt is előadott.

2004 a felfutás éve volt. A sikeres hazai bemutatkozás után kiléptünk a nagy nyilvánosság elé, és megszületett a „Könyvtárosok Kórusa” név is. Április 30-án, az EU csatlakozási ünnepek keretében könyvtárunk Finn Napot tartott, és az esti fogadás bevezetéseként finn népdalcsoportot adtunk elő, természetesen finnül.

Ez a megrázkódtatás azonban csak néhányunkat tántorított el a további énekléstől. A nyáron megrendezett helyismereti könyvtárosok találkozóján már többszólamú dalok is a repertoárunkba kerültek. Nagy sikerrel mutattuk be a *Helyismereti könyvtáros indulóját*, amely „koszorús költőnk”, Takáts Béla szövegátírata egy ismert dallamra. Erre az alkalomra készült az „egyenruhánk”: Könyvtárosok Kórusa feliratú póló képében. Az egységes megjelenést hangsúlyozandó László Cili alkotó közreműködésével saját címeres mappát is gyártottunk.

Az év lezárásaként megrendezett karácsonyi partit nélkülünk már el sem lehetett volna képzelni. Mindannyian örömmel zengtük az ünnepi énekeket még akkor is, amikor tévedésből néhány hanggal magasabban kezdtük el a Csendes éj-t. Bár lehet, hogy ekkor nem a meghatottságtól csuklott el a hangunk!

E sok és megterhelő fellépés természetesen maga után vonta a pangás időszakát. A következő két évben csak egyszer, a 2005-ös előszilveszteri bulin léptünk fel néhány kedvcsináló dallal. De azért nem feledtük éneklő kedvünket, csak a következő jó alkalmat vártuk, hogy ismét együtt lehessünk.

A megmérettetés 2007 áprilisára jött el. Versegly Ferenc születésének 250. évfordulója alkalmából ünnepi műsorral készültünk. Az előadás minden eddiginél nehezebbnek tűnt, mert hangszeres kíséret nélkül kellett elvárásolni hallgatóságunkat. Ráadásul a kórusvezető (szerény személyem) jó nehéz, 17-18. századi magyar dalokat választott előadásra. A kétéves kihagyás mindenki hangján hallatszott, de a folyamatos próbák leporolták hangképző szerveinket. A három- és négyszólamú klasszikus kánonok pedig kedvenceinkké váltak.

A siker elsőpró volt, de a legnagyobb elismerés számomra, hogy a fárasztó gyakorlás ellenére többen kérték, váljanak rendszeressé a kóruspróbák, ne csak alkalmasszerűen kapjuk össze magunkat! Mert énekelni jó, az időtöltés hasznos, és mind magunk, mind mások épülésére szolgál.

Tizenkettő egy tucat! A mondás csak kamara-kórusunk jelenlegi létszámára igaz, mert az fellépésről fellépésre változik. De különben is: hetedhét határon sincs párja ennek a közösségnek!

Aki nem hiszi, járjon utána, és jöjjön el a következő előadásunkra!

Álljon itt végezetül mindazon tagok névsora, akik valamikor hozzájárultak énekünkkel kórusunk összhangjához:

Bálint Adrienn, Bartáné Engel Aranka, Bubonyicz Andrea – örökös narrátorunk, Csonka Alfréd – örökös gitárkísérőnk, Czékán Dóra, Dankóné Szabó Edit, Farmosi Tiborné, Fehérné Balog Andrea, Gudmon László, Józsné Nagy Adrienn, Károly Nóra, Kocsis Andrea, Dr. Korpásné Cserfalvi Katalin, Markó Mária, Modla Dezsőné, Molnár Péter, Nagy Balázs, Nagyné Kis-István Henriett, Nagyné Papp Annamária, Pataki Jánosné, Pintér Tamás, Rimóczi Ágnes, Sándor Anikó, Szeifertné Balázs Ildikó, Szőke Ildikó, Szűts Ferenc, Takáts Béla, Tóth Etelka Edit, Vonáné Gődér Krisztina.

Szeifertné Balázs Ildikó
kórusvezető

Adventi hangverseny a Versegly Könyvtárban

Újra volt alkalmunk élvezni a Könyvtárosok Kórusának műsorát. A műsorban az alábbi művek hangzottak el:

Karácsonyi dalok / Ary Tibor feldolgozásában és gitárkísérettel.

Népszerű kórusművek: J. S. Bachtól Carl Orffig: J. S. Bach: Víg búcsú (részlet a Parasztkantátából); F. Giardini: Éljenek a víg nők; W. A. Mozart: Már int a hajnal rózsauja (Varázsfuvola-részlet); Á, bé, cé / ismeretlen szerző; C. Orff: Tapsrondó.

Spirituálék: This little light of mine; Ipharadisi. Hangszeres közreműködők: Boros Gitta (zongora), Csonka Alfréd (gitár) és Kocsis Andrea (hegedű). Ismeretterjesztő előadást tartott az adventi ünnepköréről Károly Nóra, majd megemlékeztünk Kodály Zoltán jubileumáról Tóth Etelka Edit zenei könyvtáros segítségével.

Köszönjük a szívhez szóló, szívből jövő ünnepi hangulatot teremtő hangversenyt!

szerk.

